

Braunlage dagtocht Harz

Vertrekpunt Hotel Askania Braunlage

Hoogtepunten

1. Braunlage is een middelgrote gezellig en levendig plaatsje met diverse cafés.
2. Torfhaus met zicht op de Brocken.
3. In Bad Harzberg vindt u maar liefst vijf geneeskrachtige bronnen.
4. De 260 meter brede en 67 meter hoge Okerstuwdam.
5. De keizerstad Goslar is een oude zilverstad en staat op de Werelderfgoedlijst van de Unesco.
6. Toen was er **Bad Grund**, het oudste mijnwerkersstadje van de Harz.
7. De bergstad Clausthal-Zellerfeld is een luchtkuuroord met veel bezienswaardigheden.
8. Diep verscholen ligt in het Lerbachtal het plaatsje Lerbach.
9. Osterode met haar bezienswaardige binnenstad.
10. Het Odertal is vooral bekend om de dam en het stuwmeer.

Routebeschrijving

Het wintersportplaatsje **Braunlage** ligt beschermt tegen de zuidhelling van de Wurmberg. Een cabinelift vertrekt rechtstreeks vanuit het dorp naar het skigebied.

Braunlage is een middelgrote, gezellige en levendige plaats met diverse hotels, cafés, restaurants en winkeltjes. Het is een kuuroord met een skimuseum en een ijsstadion.

De omgeving van Braunlage is voorzien van een prachtige natuur, waarin u naar hartelust kunt wandelen.

Een echte topper is de Wurmberg die met 974 meter de op één na hoogste berg van de Harz is.

Als aan deze tocht begint, neemt u in het centrum van Braunlage de richting **Bad Harzburg**, waarna u spoedig op de K68 door de Harz naar **Torfhaus** toert.

Stop vooral even op het rechts gelegen parkeerterrein, waar een gedenkteken staat en u een magnifiek uitzicht heeft over de Brocken (lang verboden gebied geweest) en het voormalige Oost Duitsland.

Verboden gebied zult u denken?

Ja, tot de val van de Muur was de Brocken verboden terrein.

De top van de Harz, het noordelijkste middelgebergte van het Europese vasteland, diende als sokkel voor socialistische uitkijk- en afluisterapparatuur.

Het IJzeren Gordijn scheidde het gebergte in een DDR-deel en een deel op West-Duits grondgebied.

In **Schierke**, het hoogste kuuroord in het Oosten, hing jaren na de Wende nog een wandelkaart uit 1988 in een leegstaand vakbondsvakantiehuis, waarop enkel routes waren aangegeven die van de Duits-Duitse grens vandaan voerden. De kurende arbeiders konden wel naar het oosten, naar de naburige dorpen **Elend** en **Sorge**.

Vorbij **Sorge** is in de omgeving van de K1353, een stukje grensgebied waar verschillende versperringen door bewoners in een openluchtmuseum bijeengebracht zijn.

Veel West-Duitsers bewandelen massaal de berg vanuit het westen, het is een parcours door een donker naaldwoud gevolgd door een geplaveid pad over een open vlakte.

Sinds de val van "De Muur" is het gebied niet langer in tweeën verdeelt, nu vormt de Harz weer één geheel waardoor ook het hoogste punt, de 1142 m hoge Brocken, bereikbaar is.

Het middelgebergte dat grotendeels onder natuurbescherming valt, loopt in westelijke en noordoostelijke richting zeer steil af, terwijl het naar het zuiden toe geleidelijk lager wordt. De Harz is grofweg in drie landschapsgebieden te verdelen: de Oberharz in het noordwesten, waar men vooral uitgestrekte naaldwouden en talloze kleine beekjes aantreft, de Mittel- of Hochharz in het midden, waar naast naaldbossen ook hoogveengebiedjes, rotspartijen, watervallen en prachtige, diep ingesneden rivierdalen te vinden zijn, en de Unterharz in het zuidoosten, die gekenmerkt wordt door loof- of gemengde bossen en open stukken met akkers en weilanden.

De grote meren die in het gebied verspreid liggen, zijn kunstmatig aangelegd. Het eerste stuwmeer ontstond al in het begin van de 18e eeuw.

Vanwege de geologische opbouw van de Harz is er al sinds de Oereeuw op grote schaal mijnbouw bedreven.

Hoewel deze in de jaren '30 van de 20e eeuw nagenoeg is opgegeven omdat de ertslagen uitgeput raakten, heeft de ontginning z'n sporen nagelaten.

Overal zijn verlaten mijnschachten, steengroeven, oude fabrieken en Bergbaumusea te zien.

Het westelijk deel van de Harz, ook wel Oberharz genoemd, ligt in West Duitsland.

De oostelijke Harz is veel groter en heeft meer te bieden aan natuur- en stedenschoon. Met 1142 m rijst de Brocken uit boven alle andere bergen en is daarmee het centrum van de Hochharz.

In de winter kunt u er zeker zijn van een langdurend sneeuwtafje.

In het 'Nationalpark Hochharz' bloeit een ongewone, met de hoogte en het gure klimaat samenhangende flora en vallen allerlei geologische attracties te ontdekken. De natuur is er nog steeds ongeschonden. Dertig jaar lang lag het gebied binnen de verboden zone langs de grens.

Na een voorbereiding van 4 jaar werd het "Nationalpark Harz" door de regering van de deelstaat Neder-Saksen op 1 januari 1994 in het leven geroepen.

Het 15.800 ha grote Nationale Park sluit aan bij het sinds 1990 bestaande 8.900 ha grote Nationale Park "Hochharz" in de deelstaat Saksen-Anhalt.

Dat betekent dat zich in de Harz binnen twee deelstaten een totale oppervlakte van ca. 24.700 ha bevindt, die de beschermende status "Nationalpark" heeft.

De beide Nationale Parken vormen qua natuur een ruimtelijke eenheid; samen worden ze dan ook "Nationalpark Harz" genoemd.

In Neder-Saksen omvat het Nationale Park de zuidelijke strook van het middelgebergte bij **Herzberg**, het massief en de noordelijke helling bij Bad Harzburg.

Het nieuwe Nationale Park in het westelijke gedeelte van de Harz omvat 1/6 van de oppervlakte van het Neder-Saksische 'Nationalpark Harz' en het bevindt zich bovendien in een gebied, dat amper bewoond wordt en voor 95% bebost is.

U neemt de 9 kilometer lange afdaling tot in het kuuroord Bad Harzberg en uw binnendoor tocht kan beginnen.

In Bad Harzberg vindt u maar liefst vijf geneeskrachtige bronnen, waarvan de oudste uit 1569 het bekende Juliushaller Tafelwasser levert.

Maar er is meer, want zo is er ook de Steengroeve Bärenstein. In deze groeve wordt gabbro gewonnen voor o.a. de wegenbouw.

De groeve staat bij de verzamelaars bekend om het naar Bad Harzburg genoemde gesteente harzburgiet en een groot aantal mineralen. Ook worden er regelmatig verschillende kristallen gevonden zoals: epidoot, laumontiet, pyriet, calciëet, analciem. Laumontiet en albiet.

U neemt er de Juliusstrasse en rijdt naar **Oker**, waar u de B498 neemt door het Okertal.

Spoedig komt u bij de 260 meter brede en 67 meter hoge Okerstuwdam en krijgt u een uitzicht over het enorme Okerstuwmeer dat 47 miljoen kubieke meter water kan herbergen. U kunt er desgewenst een boottocht maken. In het Okertal zijn 75 beklimbare rotsen van graniet en regelmatig worden er de Duitse kampioenschappen slalom gehouden.

Het dal wordt met recht "Het mooiste dal van de West-Harz" genoemd.

U volgt de richting van **Schulenberg** en neemt de L517.

Schulenberg is in de jaren 50 afgebroken en verzwolgen door het Okerstuwmeer. Het plaatsje is geheel nieuw opgebouwd op de Wiesenberg en is nu een toeristenoord.

Van bovenaf heeft u een schitterend uitzicht op de enorme waterplas.

U volgt na Schulenberg de B241 en daalt, via scherpe afdalingen, negen kilometer tot in het mooie **Goslar**.

De keizerstad Goslar is een oude zilverstad en staat op de Werelderfgoedlijst van de Unesco. De binnenstad bestaat uit louter monumentale vakwerkhuizen.

Goslar heeft twee perioden van grote welvaart gekend. Haar eerste bloei dankte de stad aan de ontdekking van grote hoeveelheden zilver in de Rammelsberg rond 968. Met het oog daarop verlegde Heinrich II zelfs de keizerpfaltz van Werla naar Goslar.

Goslar heeft veel bezienswaardigheden: vijf grote kerken, resten van de middeleeuwse verdedigingswerken, ruim 800 vakwerkhuizen uit de 15e tot de 18e eeuw en de Kaiserpfalz.

De keizerlijke palts werd rond 1050 door Hendrik III uitgebreid met het Kaiserhaus, de Ulrichskapelle en de Domvorhalle, alles ruimtelijk gerangschikt rond een groot plein.

Het Kaiserhaus is een 19e-eeuwse reconstructie in romantische stijl.

Ervoor staan imposante beelden van Friedrich Barbarossa, Wilhelm I en kopieën van de Braunschweiger leeuwen.

Middelpunt van het oude stadscentrum is de Marktplatz.

Het eerst valt hier de Kaiserworth uit 1494 op, getooid met houten keizerlijke figuren, een stenen Abundantia en Hercules en het grappige Dukatenmännchen, dat op onverbloemde wijze de rijkdom van het kleermakersgilde symboliseert.

Op de gevel van de Kämmerei laat het klokken- en figurespel om 9, 12, 15 en 18 uur zien hoe ridder Ramm het zilvererts ontdekte.

In het gotische Rathaus kunt u de mooie huldigingzaal bezichtigen.

Achter het Rathaus verheffen zich de ongelijke torens van de belangrijkste kerk van Goslar: de Marktkirche.

Ook een bezoek waard is het Grosse Heilige Kreuz, het stift dat in de 13e eeuw werd opgericht als hospitaal voor ouderen en gebrekkige. In een deel van de gebouwen zijn ambachtswerkplaatsen ingericht, waar u de handgemaakte producten kunt bekijken en kopen.

Tot de belangrijkste musea van Goslar behoren het Goslarer Museum, het Museum van moderne Kunst in het Mönchehaus en het Musikinstrumente und Puppenmuseum.

Op de Rammelsberg bevindt zich een Bergbaumuseum.

Als u zich door de schemerige Roeder-Stollen laat rondleiden, zult u verbaasd staan over het vernuft waarmee de ertswinning en ontwatering vroeger plaatsvond.

Wanneer u zich vervolgens per Grubenbahn de 70 meter diepe schacht in laat rijden, krijgt u bovendien een goede indruk van de mijnwerkersarbeid in de jaren van 1950 tot 1970.

U verlaat Goslar en gaat op weg naar het keteldal van de Töllebach, waar het dorp **Wolfshagen** ligt. Kilometerslang slingert u door bosgebieden, soms fel klimmend, dan weer rustig dalend over L515 en de L516 tot in het 500 jaar oude stadje **Seesen**.

U neemt het centrum mee, bekijkt het Brau- und Hochzeitshaus en verlaat langs de achterzijde via de B248 het rustige plaatsje. Hier verruilt u de bossen voor het open land.

Glooiend gaan de wegen door de westelijke rand van de Harz en bieden u mooie vergezichten.

De plaatsen die u gaat bekijken zijn **Ildehausen, Seboldshausen, Ellierode, Oldershausen, Badenhausen** en toen was er **Bad Grund**, het oudste mijnwerkersstadje van de Harz.

Zij die het Harsgebergte kennen beschouwen Bad Grund als een klein paradijsje, omgeven door reusachtige dennenwouden en loofbossen.

Heldere en schone meren nodigen u in de zomer uit om er te zwemmen of om er te vissen en 's winters zelfs te schaatsen.

Verder kunt u hier stoppen om diverse unieke plekjes te bezoeken, bijvoorbeeld het "Arboretum", of het Klokkenmuseum, het is een van de grootste op dit gebied in Europa.

Mogelijk wordt u aangetrokken door de wereld van de mijnbouw, of wilt u uw kinderen het sprookjesdal laten zien. Het maakt niet uit niet wat u zoekt, in en rond Bad Grund valt een hoop te zien en te beleven, daarbij bevindt u zich voortdurend midden in de natuur, in één van de schitterendste plaatsen van het Harsgebergte.

Mooi is in Bad Grund de Markt met oude vakwerkhuisjes uit de 17e eeuw.

Maar de grootste trekpleister is toch de 563 meter hoge Iberg met de Tropfstein—höhle.

De druipsteengrotten trekken door hun grillige formaties 's zomers tienduizenden bezoekers.

De Iberg is ook bekend om de Höhlentherapie in de Eisenstinstollen, waar sinds 1987 patiënten met chronische bronchitis, astmatische bronchitis, longemfyseem enz. behandeld kunnen worden.

De patiënten dalen tot 80 meter diepte af, waar de temperatuur zowel 's zomers als 's winters tussen de +7 en de +9 graden is.

U komt vanaf de B242 aangereden, neemt de afslag naar de camping en daalt het dorp binnen.

Langs het meertje draait u naar de oude mijnschacht en krijgt vervolgens een afdaling van 18% naar het centrum van het dorp. Even steil als u gezakt bent, klimt u na het centrum weer naar boven en staat plots weer voor de B242. Enkele kilometers verder liggen links de eerder beschreven grotten. U slaat na de grotten links de K37 op en komt in het mooie **Clausthal-Zellerfeld**.

U bevindt zich nu in het centrum van "Het land van de Mythen en de Mijnen".

De bergstad Clausthal-Zellerfeld is een luchtkuuroord met veel bezienswaardigheden. U ziet er o.a. de Marktkerk "Zum Heiligen Geist", de grootste houten kerk van Duitsland. Ook het belangrijkste en oudste mijnbouwmuseum van Nedersaksen staat er.

Let eens op de vele woningen die uit hout zijn opgetrokken. In de omgeving van de stad liggen een zeventigtal vennen die herinneren aan de mijnbouw.

Het volgende plaatje laat niet lang op zich wachten en ligt diep verscholen in het Lerbachtal, de naam is **Lerbach**. Het oude mijnwerkersstadje is 4 kilometer lang en heeft veel oude vakwerkhuisen. Opvallend zijn er de houten borden die de gevels sieren.

Op bijna alle borden staat een stamboom, zij geven de bewoners van honderden jaren weer.

U verruilt Lerbach voor **Osterode** met haar bezienswaardige binnenstad.

Het stadje is in 1152 gesticht en ligt mooi beschut in het dal van de Söse. Mooi zijn er de bochtige straatjes met patriciërshuizen uit de 16^e en 17^e eeuw en de schilderachtige hoekjes. De binnenstad is vrijwel geheel omgeven door wallen en torens.

U volgt de Scheererbergerstrasse en ziet links hoog boven het stadje de ruïne uitsteken.

Vier kilometer verder ligt midden in de bossen de Sösetalsperre, het reservoir voor de drinkwatervoorziening van Osterode.

De dam van de waterbak is 476 meter lang, 53 meter hoog en kan een inhoud herbergen van 25 miljoen kubieke meter water, u kunt er een 9 kilometer lange rondwandeling maken.

U toert er omheen en gaat via **Riefensbeek** naar **St. Andreasberg**, de hoogst gelegen bergstad van de Ober-Harz met Somerrodellbahn, de historische zilvermijn Grube Samson en het unieke kanariemuseum.

De 10 kilometer lange bochtige afdaling van St. Andreasberg naar **Bad Lauterberg** brengt u langs de rodelbaan en door het oude **Silberhütte** naar Bad Lauterberg.

Bad Lauterberg ligt aan de B27 die door het mooie Odertal voert.

De plaats ligt ingeklemd tussen ruig beboste bergen en is een bekend "Kneipp Kurort".

Het Odertal is vooral bekend om de dam en het stuwmeer.

De Odertal-stuwdam met zijn stuwmeer ligt tussen Bad Lauterberg en Braunlage in de Zuidelijke Harz. Hij werd gebouwd in de jaren 1931 tot 1934 als bescherming tegen overstromingen.

De stuwdam is 53 meter hoog en 316 meter lang. Als het stuwmeer volledig gevuld is, beslaat het met een inhoud van 31 miljoen kubieke meter water een oppervlakte van 136 hectare.

Daarnaast is het stuwmeer een populaire trekpleister voor watersporters.

Aan het einde van het Odertal komt u terug in Braunlage en is uw tocht voorbij.